

лянитѣ, следъ като настѣпили къмъ северъ до Бесарабія, скоро се насочили къмъ Испанія, Африка, М.-Азия. Александъръ Велики сжщо, като стигналъ до Дунава, насочилъ похода си по юго-източна посока, къмъ М.-Азия, Персія, Индія. Турцитѣ пъкъ настѣпили къмъ Балканския полуостровъ по сжщата на родината имъ земна ширина. Дълги години тѣ силѣли да се настанятъ и по на северъ отъ Дунава, но били принудени да се възвѣрнатъ съ голѣми загуби къмъ югъ. Египтянитѣ, халдейцитѣ, индийцитѣ, възпрепятствувани откъмъ югъ отъ непреодолими земни препятствия, пустини, рѣки морета, а така сжщо задоволени отъ самитѣ природни условия, не се мѣстили по на югъ.

И тъй, първобитнитѣ човѣшки родове, изхождащи отъ полюснитѣ си прародини, се разпрѣсвали по разнитѣ страни къмъ екватора, гдето мѣстнитѣ условия, оказвайки имъ различни влияния, сж ги образличили въ разни племена и народи съ различно тѣлесно, умствено и нравствено състояние. Така, разклоненията отъ единъ и сжщъ дѣнеръ, настанени въ различни страни, подъ влиянието на различнитѣ мѣстни условия, се развивали независимо и се отчуждавали едни отъ други, както ги виждаме днесъ.

Безъ да се спущаме въ подробности за естественото образличение на разнитѣ племена и народи, да вземемъ, на примѣръ, първобитнитѣ жители на северъ. Да си ги представимъ образличени на три главни рода, заемащи всѣки единъ приблизително по единъ земенъ кълбенъ тригълникъ съ общъ връхъ къмъ полюса, съ основи къмъ югъ, а именно: източния родъ да наименуваме монголи, западния — тевтони и срѣдния — славяни.

Монголитѣ, мѣстейки се по силата на естественото привличане къмъ югъ въ диагонална, юго-